

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 18-03-5697 וגנר נ' אופטימקס אופטיקה בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת הבכירה מרי יפעת

תובע אמיל וגנר

נגד

נתבעת אופטימקס אופטיקה בע"מ

פסק דין

1
2 לפני תביעה כספית, על סך 4,000 ₪, שעניינה משלוח ארבעה מסרונים לטלפון הנייד של התובע, וזאת
3 ללא הסכמתו ובניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
4
5
6 אין חולק כי התובע רכש בעבר מהנתבעת משקפיים לבנו הקטין. יוער כי התובע טוען כי הרכישה
7 בוצעה בחודש אפריל 2015 ואילו לטענת הנתבעת זו בוצעה בחודש מאי 2016.
8
9 כך או כך, במהלך החודשים ינואר – מרץ 2018 שלחה הנתבעת לטלפון הנייד של התובע ארבע הודעות
10 המהוות "דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק.
11
12 לטענת הנתבעת, במועד הרכישה כל לקוח של הנתבעת ממלא את פרטיו האישיים לרבות מספר טלפון
13 ו/או כתובת מילל על מנת שהנתבעת תוכל לעדכן מעת לעת בנוגע למבצעים בחנות. במהלך חודש
14 ינואר 2018 ערכה הנתבעת מבצע מיוחד ללקוחות החנות בלבד והודיעה להם על כך. לטענתה, הפרסום
15 ששלחה התייחס למוצר שאותו רכש כבר התובע אצל הנתבעת, וכי התובע יכול היה לבקש להסיר את
16 פרטיו ככל והיה לוחץ על מקש ההסרה. לטענת הנתבעת, ההודעה הראשונה נשלחה בטעות מטלפון
17 נייד של החנות ולכן בקשת ההסרה ששלח התובע לא התקבלה ואולם, הטעות תוקנה כבר בחודש
18 פברואר והתובע יכול היה להסיר את פרטיו עם לחיצה על מקש ההסרה ואולם, הוא לא עשה כן.
19 לפיכך, טוענת הנתבעת כי חל בענייננו חריג במנוי בסעיף 30א(ג) לחוק.
20
21 בדיון בפני העיד התובע ונציג הנתבעת מר יהודה קייקוב.
22
23
24

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 18-03-5697 וגנר נ' אופטימקס אופטיקה בע"מ

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

סעיף 30א(ב) לחוק אוסר על משלוח דבר פרסומת באמצעות אחד מאמצעי המדיה המנויים בו, אם לא התקבלה הסכמה מפורשת מראש של הנמען בכתב או באחד האמצעים המנויים בסעיף.

הנתבעת אינה טוענת, וממילא אף לא הוכיחה, כי קיבלה את הסכמתו המפורשת של התובע למשלוח דבר הפרסומת.

אין חולק כי התובע מסר את מספר הטלפון שלו לנתבעת ואולם, לטענתו עשה כן על מנת שניתן יהיה ליצור עמו קשר לאיסוף המשקפיים, הא ותו לא. הנתבעת לא הוכיחה אחרת.

כאמור, טוענת הנתבעת כי חל בענייננו החריג המנוי בסעיף 30א(ג) לחוק. על פי סעיף זה, ניתן לשגר לנמען דבר פרסומת אף אם לא התקבלה הסכמתו ובלבד שהתקיימו שלושת התנאים המצטברים הבאים:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות כי הודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסיקה (1).

בענייננו, גם לו אניח כי התנאי השלישי מתקיים, הרי שלא הוכח, לטעמי, כי התנאי הראשון התקיים. התובע אכן מסר את מספר הטלפון שלו ואולם, לא הוכח על ידי הנתבעת כי הודע לתובע כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת. הנתבעת אף לא טענה זאת בכתב ההגנה או בדיון. יש אף לשים לב לפער הזמנים בין מסירת הטלפון בעת הרכישה, לשיטת התובע בשנת 2015 ולשיטת הנתבעת בשנת 2016, אלא מול המועד בו נשלחה ההודעה הראשונה, חודש ינואר 2018. פער הזמנים אינו מתיישב עם הטענה לפיה הפרטים נמסרו בעת הרכישה לצורך עדכון התובע מעת לעת במבצעי החנות.

זאת ועוד, גם התנאי השני אינו מתקיים בענייננו. באשר להודעה הראשונה הודתה הנתבעת כי בשל טעות, אשר תוקנה בהמשך, לא ניתן היה לבקש הסרה מרשימת התפוצה, על אף שהתובע ניסה לבצע הסרה.

ואולם, גם ההודעות הנוספות כללו קישור ללינק לצורך ביצוע ההסרה. אמנם, על פי התנאי השני בסעיף 30א(ג) לחוק די בכך כי המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע כי הוא מסרב לקבל דבר פרסומת והנמען לא עשה כן, ואולם, מהוראות החוק, ובכלל זה סעיף 30א(ה)(2) לחוק וסעיף 30א(ד)(1) לחוק,

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 18-03-5697 וגנר נ' אופטימקס אופטיקה בע"מ

תיק חיצוני:

1 המפרסם נדרש ליתן לנמען הזדמנות להודיע כי הוא מסרב לקבל דבר פרסומת וכי אותה הזדמנות
2 תהיה בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת. משכך, כאשר דבר הפרסומת נשלח בדרך של הודעת מסרון על
3 הודעת המסרון לכלול הזדמנות לנמען ליצור קשר עם המפרסם באמצעות מסרון תשובה.
4 בענייננו, שלוש ההודעות ששלחה הנתבעת החל מחודש פברואר 2018 כללו קישור ללינק לצורך ביצוע
5 ההסרה ולא אפשרו מתן הודעה במסגרת מסרון תשובה. אין חולק כי התובע לא לחץ על הלינק לצורך
6 ביצוע ההסרה.

7
8 לאור האמור זכאי התובע לפיצוי בגין משלוח 4 דברי פרסומת בניגוד לחוק. לעניין גובה הפיצוי, לאחר
9 ששקלתי מכלול השיקולים הרלבנטיים, ובכלל זה התנהלות הצדדים, ובשים לב לאמות המידה
10 שנקבעו בפסיקת בתי המשפט, ולכך כי שיעור הפיצוי הקבוע בחוק, בסך של 1,000 ₪, הוא הסכום
11 המרבי אך לא ההכרחי שייפסק עבור כל הפרה, אני קובעת כי הנתבעת תפצה את התובע בסך של 250
12 ₪ בגין כל מסרון.

13
14 לפיכך, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 250 ₪.
15 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום אחרת ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא
16 בפועל.

17
18 המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

19 ניתן לבקש רשות ערעור מבית משפט מחוזי מרכז בתוך 15 יום.

20
21 ניתן היום, י"ט אב תשע"ח, 31 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

22
23

24 מרי יפעתי, רשמת בכירה

